

[Peter Larsen.]

har talt fortsættelsessygekassernes sag, hænger det sammen med, at vi anser denne forsikringsform for at være en god forsikringsform, som har vist sin bærekraft, og som har vist sin evne til at løse problemerne for de mennesker, det drejer sig om; og man må ikke fortænke os i, at vi holder spørgsmålet levende, så længe man i det radikale venstre også rører ved det og giver udtryk for en vis sympati. Det er baggrunden for, at jeg i dag tog spørgsmålet frem på den måde, som jeg gjorde.

Den højtærede socialminister argumenterede for bevarelsen af den vedtagne sygelønsordning under de almindelige sygekasser med en bemærkning om, at der måtte kræves et meget omfattende tilsyn på dette område. Jeg er i og for sig enig i, at dette tilsyn er påkrævet, og enig i, at det må være ret omfattende og dybtgående. Men hvis man i øvrigt havde den opfattelse og den politiske indstilling, at fortsættelsessygekasserne skulle have lov at fortsætte på lige vilkår med B-afdelingerne, mon man så ikke også kunne finde en form, hvorunder man kunne føre det fornødne tilsyn med fortsættelsessygekassernes udbetaling af sygeløn? Der finder jo på mangfoldige områder et samarbejde sted inden for vore sociale institutioner, og jeg vil tro, at hvis man havde viljen til at bevare fortsættelsessygekasserne, ville der også være en mulighed for at løse dette problem. Jeg erkender, at et tilsyn er nødvendigt, men jeg tror også, det ville kunne lade sig gøre at nå et resultat på dette område, hvis man havde viljen dertil.

Ninn-Hansen: Den højtærede minister mente, at mit standpunkt i kommissionen og vel også under behandlingen her i tinget af sygeforsikringsloven havde været forrodet. Jeg har såmænd ikke noget imod, at den højtærede minister bruger dette udtryk, hvis det skal dække over den opfattelse, jeg havde, at vi ikke skulle have en enheds-sygekasse, men at der skulle være fri adgang for oprettelsen af sygeforsikringerne. For den højtærede minister ved jo, at det var min opfattelse i kommissionen, og at den har været overført til forhandlingerne her: at jeg var tilhænger af et frivilligt system i

stedet for det system, den højtærede minister har foretrukket. Men det er jo rigtigt, at hvis man slår alle andre sygeforsikringer ud, så der kun er en tilbage, så kan det i hvert fald ikke blive forrodet; så udelukker man nemlig den konkurrence, vi andre lagde vægt på.

Jeg skal i øvrigt ikke tage den diskussion op, der har været mellem den højtærede minister og mig vedrørende sygeforsikringsordningen. Jeg kan bare ikke forstå, at den højtærede minister finder det rimeligt i dag at sige, at vi ikke har været forhandlingsvenlige, hvilket vel må forstås på den måde, at vi ikke har givet udtryk for den opfattelse, at vi ønskede at nå en samlet løsning. Ja men det gjorde vi. Vi accepterede det lovforslag, den højtærede minister fremsatte, som udgangspunkt og stillede, jeg tror det var 40 ændringsforslag til det for at opnå en forhandling, men vi blev afvist af såvel den højtærede minister som af flertallet, og det er der jo ikke noget at gøre ved. De, der har magten, kan bruge den, hvis de ønsker at gøre det; men det viser sig, at selv om man har magten og bruger den, kan man alligevel ikke altid gennemføre indholdet, som man gerne ville, og i dag har vi i hvert fald ikke en tilfredsstillende ordning til hjælp for dem, der bliver syge — hverken efter den højtærede ministers mening eller efter min mening. Så kan man nok så mange gange hævde, man fik ført sine synspunkter igennem.

Det er et interessant standpunkt, det ærede medlem hr. Aage Fogh har, når han ønsker en forenkling. Efter den 1. april er vi altså i den situation, at vi har de almindelige sygekasser, vi har nogle fortsættelsessygekasser tilbage, og så har vi Statsbanepersonalets Sygekasse. Forenkling kan så næsten kun betyde, at det ærede medlem ønsker at nedlægge nogle sygekasser, formodentlig dog ikke den sygekasse, der omhandles i det lovforslag, vi har til behandling i dag, for det er det ærede medlem jo gået ind for. Der bliver altså kun fortsættelseskasserne som mulighed. Det er dér, det ærede medlem ser forenklingen: hvis de kan forsvinde. Sådan må jeg forstå det ærede medlem. Men så må jeg da tilføje, at det harmonerer ikke med det radikale venstres udtalelse på lands-